

Preek over Marcus 16:19,20 – Hemelvaartsdag 2013

Liturgie:

Votum en groet

Zingen: Ps. 47:1,3

Gebed

Lezen: Johannes 14:1-14 (Dries)

Zingen: Gez. 139:4,5

Lezen: Marcus 16:9-20 (Arjan)

Zingen: Ps. 110:1,2

Lezen: Handelingen 1:1-14 (Dries)

Zingen: Lb. 228:1-6

Tekst: Marcus 16:19,20

Preek

Zingen: Gez. 101:1,2,3,4,5

Gebed

Collecte

Zingen: Lb. 234:1,2

Zegen

Gehouden te: Baflo, 09-05-13 (9.30 u.)

Preek

Gemeente van onze Heer Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

- *Mag ik u even voorstellen aan Filippus. Hij gaat ons vanmorgen het verhaal vertellen van de hemelvaart van de Heer Jezus. U was er bij, nietwaar? Dan horen wij het uit de eerste hand.*

Inderdaad. Ik heb het zelf gezien.¹ Samen met mijn tien medebroeders apostelen.

- *Vindt u het goed, dat ik u soms even onderbreek om een vraag te stellen? Ook namens de broeders en zusters die luisteren. En namens de jongens en meisjes in de kerk.*

Geen enkel bezwaar tegen. Ik denk, dat ik wel weet welke vragen het zijn. Maar dat is niet erg. Het helpt om de boodschap duidelijk te krijgen. Want wat Jezus Christus doet als Heer in de hemel is zo geweldig. Hij is onze Heer. En ik vind het heerlijk om over Hem te vertellen. Hij heeft ons opgedragen om dat te doen.

Zal ik dan maar?

- *Ja graag. Aan u het Woord!*

Goed, ik ben dus Filippus. En ik kom uit Betsaida.² Dat ligt net over de Jordaan aan de noordkant van het meer van Tiberias. Het is de stad waar de broers Andreas en Petrus ook vandaan komen. Wij kenden elkaar dus wel. Zij hebben mij bij de Heer Jezus gebracht.³ Zo ontmoette ik Jezus. Hij zei toen tegen mij: "Ga met mij mee." Dat heb ik gedaan. Zo, weet u even wie ik ben. Waar zal ik beginnen te vertellen?

Wij zaten samen te eten met de Heer Jezus. Dat deden we vaker. Voordat Hij stierf bijna elke dag. Maar ook na zijn opstanding gebeurde dat geregeld.⁴ Daar genoten wij van. Het was heel vertrouwd. Maar toch was het ook anders dan eerst. Het is onze Meester Jezus. Maar Hij was dood geweest en is weer levend geworden. We hadden er moeite mee om dat te begrijpen. Dat wilden we eerst niet geloven. Maria van Magdala en de andere zusters kwamen bij ons met het bericht, dat het graf leeg was en dat ze de Heer Jezus hadden gezien. Toen vonden we dat echt kletspraat van overspannen vrouwen.⁵ Want dat kan helemaal niet. Het wilde er bij ons helemaal niet in. We misten de antenne voor dat bericht. We waren er helemaal niet op afgestemd. Onze ogen waren bevangen. Ons verstand leek wel op slot te zitten. We geloofden het eenvoudig niet.⁶

- *Hoe kwam dat, Filippus?*

1 Handelingen 1:9.

2 Johannes 1:45; 12:21.

3 Zie dr. P.H.R. van Houwelingen, Johannes, Het evangelie van het Woord, Kampen 1997, p. 72,73.

4 Lucas 24:42; Johannes 21: 12,13; Handelingen 1:4.

5 Lucas 24:11.

6 Marcus 16:11,13.

Hoe dat kwam? Nou, het kruis van de Heer Jezus zat ons dwars. Dat konden we niet pakken. Dat de Mensenzoon moest lijden en sterven. En dat hij alleen langs die weg tot zijn heerlijkheid moest ingaan. Dat begrepen we niet. Dat belemmerde ook ons geloof in de opgestane Heer.

Als ik daaraan terug denk, dan kan ik me nog wel voor mijn hoofd slaan, bij wijze van spreken. Dat botte ongeloof van ons. Terwijl Jezus het bij herhaling had gezegd. "Ik moet lijden, sterven en op de derde dag opstaan uit de doden."

Wat waren we samen dwaas, wij leerlingen van Jezus. Dat kregen we ook te horen van Hem. Hij verweet ons ons ongeloof.

Was Hij toen boos op ons? Dat weet ik niet zo. Maar Hij heeft ons geduldig uitgelegd, wat er in de boeken over Hem geschreven staat. Hij zei: "Mijn broeders, zo moest het gebeuren. Ik moest sterven. Ik moest op de derde dag opstaan. Dat staat geschreven in de wet van Mozes, in de Psalmen en in de Profeten."⁷

Toen gingen onze ogen open. Onze Meester opende ook ons verstand. De oude boeken van de Bijbel werden als nieuw voor ons. Want we zagen Hem in die boeken. Geweldig was dat.

Jezus zelf bracht ons dus tot geloof. Dat was nodig ook. Want wij moesten zijn getuigen zijn.⁸ Dat was zijn opdracht aan ons. Wij moeten alles van Hem vertellen aan de mensen. Vanaf het begin. Ik zelf al vanaf de dagen van Johannes de Doper. Ik was de vijfde leerling van Jezus.⁹

Jezus wil gelovige leerlingen. Gelovige vertellers van het grote nieuws van God en van de opgestane Heer. Dat is ons volstrekt duidelijk geworden.

- **Kunt u daar nog iets meer over zeggen?**

Zeker! Broeders en zusters, ik zei al: Het was voor ons heel moeilijk om het te vatten. Het kruis van Jezus, zijn opstanding, zijn overwinning op de dood. Probeert u zich dat even in te denken. Onze Meester Jezus gestorven. Weer levend geworden. En nu op de weg van de verheerlijking. Onze Heer en Koning.

Dat drong steeds meer tot ons door. Jezus leeft. Hij is Koning. Over ons, over Israël, over de hele wereld. En wij dachten: "Dat zal wat zijn, als Hij nu eens koning zou worden in Jeruzalem. Als David de tweede. Een man die de dood overwon wordt de Koning van Israël!"

Dat zagen wij helemaal zitten. Daar wilden wij wel voor gaan. En dan zouden wij zijn twaalf ministers zijn, op tronen om de twaalf stammen van Israël te richten. Dat had Hij ons immers toegezegd.¹⁰

Wij vroegen Jezus daar ook naar. Of Hij in die dagen het koningschap over Israël zou herstellen. Want dat leek ons wel wat. Het leek ons zelfs voor de hand liggend.

Maar Jezus wees ons terug. Hij zette ons op onze plaats. "Dat is jullie zaak niet," zei Hij. "Dat is aan mijn Vader om dat te doen op zijn tijd."¹¹

En we gingen het begrijpen, dat zijn Koninkrijk niet van deze wereld is. Anders dan andere koninkrijken en republieken.

7 Lucas 24:46.

8 Lucas 24:47,48.

9 Zie Johannes 1:35-52; Matteüs 10:3; Marcus 3:18; Handelingen 1:13.

10 Matteüs 19:28.

11 Handelingen 1:6,7.

“Ik beloof jullie iets anders,” zei Hij. “De Heilige Geest. Die zal ik over jullie brengen. Wacht daarop de komende dagen. En dan moeten jullie erop uit gaan om mijn getuigen te zijn. Maak de kring steeds groter. Jeruzalem, Judea, Samaria, de omliggende landen, de hele wereld. Vertel de mensen van Mij en van Gods grote daden. En roep ze op tot geloof. Want dan zullen ze behouden worden.”

- En wat deden jullie toen?

Toen stond Jezus op van de maaltijd en wij ook. Hij ging met ons de stad uit. We liepen naar de Olijfberg. Tot aan de afslag naar Betanië.¹² Dat is precies de plek, waar de Heer zijn intocht in Jeruzalem was begonnen rijdend op een ezel. Het leek alsof Hij daarmee zeggen wilde: “Ik ga een andere reis maken. Ik ga nu een ander Jeruzalem binnen. De tweesprong maak Ik tot een driesprong. Ik ga het hemelse Jeruzalem binnen, de hofstad van mijn Vader.” Zo hebben we dat later ook begrepen.

En toen gebeurde het ineens. De voeten van de Heer Jezus raakten los van de grond. Hij ging omhoog. De aarde kon Hem niet vasthouden. We zagen het. Wij keken naar Hem, onze Heer, die werd opgenomen in de hemel. We keken Hem na, totdat er een wolk kwam. Die schoof tussen Hem en ons. Toen zagen we Hem niet meer. Maar we bleven eerst nog kijken naar de hemel.

- *Filippus, mag ik u nog even onderbreken en een vraag stellen? Waren jullie niet heel verbaasd toen jullie de Heer Jezus zomaar omhoog zagen gaan? Dachten jullie niet: 'Dat kan niet?' Als wij een bal in de lucht gooien of omhoog springen, dan komen we altijd weer naar beneden.*

Ik begrijp uw vraag. Ik verwachtte hem ook. Want dat vraagt men ons altijd.

Terecht. Als ik het niet met eigen ogen gezien had, dan zou ik ook zeggen: het kan helemaal niet.

Maar het kan dus wel. Jezus is immers de Heer. Hij is de Zoon van God. En zijn Vader heeft Hem alle macht gegeven in de hemel en op de aarde.¹³ Dat heeft Hij ons nadrukkelijk gezegd op de bekende berg in Galilea, de uitvalsbasis voor heel zijn werk. Wat jullie de wet van de zwaartekracht zijn gaan noemen, dat kan Jezus naar zijn hand zetten. Daartoe heeft Hij de macht en de bevoegdheid. Hij is immers Heer over alles.

Maar, mensen, wij hebben daar niet zo lang bij stil gestaan. Dat was voor ons geen probleem. We zagen het gebeuren. Het was zo.

Iets anders raakte ons veel meer. En dat beeld staat onuitwisbaar op mijn netvlies. Die zegenende handen van de Heer over ons uitgestrekt, toen Hij heenging.¹⁴ En zijn bemoedigende woorden daarbij. Dat zie ik zo nog voor me. Dat ontroert me nog steeds.

Jezus wilde, dat wij dat zouden zien. Dat wij dat beeld van Hem altijd zouden vasthouden. En jullie ook. Daarom vertellen wij dit verhaal zo graag.

¹² Lucas 24:50. Zie ook dr. Jakob van Bruggen, Lucas Het evangelie als voorgeschiedenis, Kampen 1993, p. 416.

¹³ Matteüs 28:18.

¹⁴ Lucas 24:52.

Jezus hief zijn handen zegenend omhoog en ging zo naar de hemel. Als de Hogepriester die Gods volk blijft zegenen.

Neem het maar van mij aan. Zo is de Heer Jezus weggegaan van ons. Wel voor lange tijd, maar niet voor eeuwig. Wij gingen het begrijpen: wie zo vertrekt, is niet vertrokken.

Dat wil ik jullie op het hart binden. Jezus zegent jullie. Jezus zegent zijn gemeente van gelovige leerlingen. Houd dat alstublieft vast. En weet je erdoor bemoedigd. Maar verder geen bijzonders. Het gebeurde dus. Jezus werd naar de hemel opgenomen. Onze broeder Marcus zegt het heel kort in zijn evangeliieverhaal. De Heer werd opgenomen in de hemel. Dus. Zo ging het. Zo moest het.

Zo vertelt mijn collega Petrus het ook altijd. Jezus *"moest in de hemel worden opgenomen tot de tijd aanbreekt waarover God van oudsher bij monde van zijn heilige profeten heeft gesproken en waarin alles zal worden hersteld."*¹⁵

Dat kon niet anders. Zo wilde God het. Zo stond het in de boeken. Dat heeft de Heer Jezus ons zelf ook duidelijk gemaakt. En nu ik terugkijk, heeft Hij dat zelf ook gezegd.

Ik heb de hemel nooit zo dichtbij geweten als toen op die donderdag. De hemel raakte de aarde bijna. Op honderd el na misschien. Achter die wolk was de hemel. Daar ging Jezus binnen. Daarheen werd Hij opgenomen door God zelf. En Hij heeft zich gezet aan de rechterhand van God.

- ***Filippus, hoe weet u nu, dat Jezus de hemel binnenging en nu zit aan Gods rechterhand? Hebt u in de hemel gekeken?***

Nee, de engelen vertelden het ons. God stuurde op dat moment twee boodschappers uit de hemel naar ons toe. Die zeiden het. *"Galileërs, wat staan jullie naar de hemel te kijken? Jezus, die uit jullie midden in de hemel is opgenomen, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie hem naar de hemel hebben zien gaan."*¹⁶

Toen wisten we het.

Jezus zit op de troon van God aan Gods rechterhand. Dat heb ik niet gezien. Onze broeder Stefanus later wel. Na zijn indrukwekkende pleidooi voor de Hoge Raad. Vlak voordat ze hem eruit smeten en dood gooiden met stenen.

Hij zag toen dat Jezus van zijn plaats was opgestaan.¹⁷ Om extra goed het gebeuren in Jeruzalem in de gaten te houden. Zo actief is Hij in de hemel. Stefanus zag de heerlijkheid van God en Jezus staande aan de rechterhand van God.

Ook dat leerde Jezus ons lezen in de boeken. Ik denk aan Psalm 110:

*"De HEER spreekt tot mijn heer:
'Neem plaats aan mijn rechterhand,
ik maak van je vijanden
een bank voor je voeten.'"*

Hogepriester Kajafas en zijn collega's kregen het te horen van de Heer, toen ze Hem vroegen: *"Bent u de messias, de Zoon van de Gezegende?"*

15 Handelingen 3:21.

16 Handelingen 1:10,11.

17 Handelingen 7:55,56.

"Ja," zei Jezus. *"Dat ben ik, en u zult de Mensenzoon aan de rechterhand van de Machtige zien zitten en hem zien komen op de wolken van de hemel."*¹⁸

Zo weten we het inderdaad zeker. Jezus zit aan Gods rechterhand. Hij regeert op Gods troon. De Vader heeft Hem aangesteld als Christus en als Heer, bekleed met macht en eer. Onze Heer oefent de macht van God uit over heel de wereld. En het is bij Hem in vertrouwde handen. Dat weten we zeker. Zo kennen we Hem.

- *U vindt het niet erg, als ik u nog een keer onderbreek voor een vraag?*

Nee, hoor. Kom maar gerust.

- *Waren jullie als leerlingen niet heel verdrietig en teleurgesteld toen Jezus was weggegaan naar de hemel? Hadden jullie toen niet iets van: Hij doet niet wat Hij heeft gezegd? 'Ik ben met jullie alle dagen tot aan de voleinding van de wereld,' zei Hij toch. Hoe beleefden jullie dat?*

Verdriet, teleurstelling? Nee, dat niet zo. Het was wel vreemd natuurlijk, dat de Heer Jezus er niet meer was. Dat we niet meer met Hem konden eten en luisteren naar zijn onderwijs en zo. Maar die voorbije veertig dagen waren al anders dan voor Jezus' kruisiging. Hij was toen al niet meer constant bij ons. Hij verscheen iedere keer. En was dan ook weer weg. Dus we werden er al een beetje op voorbereid. Jezus had ons voor zijn dood al gemaand om niet onderste boven te raken van alles wat er komen zou. 'Laat je niet overmannen door emoties,' zei Hij. Ik weet zijn woorden nog: *"Wees niet ongerust, maar vertrouw op God en op mij."*

Toen vertelde Hij dat Hij ging vertrekken om voor ons en voor allen, die in hem geloven, een woonplek klaar te maken in de hemel bij zijn Vader. Want daar is plaats genoeg in de hemel.¹⁹

Ik herinner me dat heel goed. Want ik vroeg de Heer toen nog: *"Laat ons de Vader zien, Heer, meer verlangen we niet."*

Toen zei Jezus tegen mij: *"Ik ben nu al zo lang bij jullie, en nog ken je me niet, Filippus? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Waarom vraag je dan om de Vader te mogen zien?"*²⁰

.....

Maar, om even op uw vraag terug te komen. Waren wij verdrietig en teleurgesteld? Nee, echt niet. Jullie vinden dat misschien vreemd. Want afscheid nemen is moeilijk. Het is heel emotioneel. Zeker als je weet dat je iemand hier op aarde nooit meer terug zult zien. Afscheid nemen is een beetje sterven, zeggen de mensen. Zo beleven wij mensen dat.

Maar het afscheid van Jezus niet. Dat betekent juist leven voor ons, voor ieder die gelooft in Hem. Wij waren juist heel blij en opgetogen. Want wij hebben de Heer als Koning en Hogepriester zien opvaren naar de hemel. Hij is daar ons ten goede. En, vergeet dit vooral niet, wij hadden van de Meester de belofte van de Heilige Geest gekregen. En we baden met zijn allen en wij loofden God. Om de Heer Jezus,

18 Marcus 14:61,62.

19 Johannes 14:1-3.

20 Johannes 14:8-10.

om zijn koningschap, om zijn grote werken. We zagen het Koninkrijk van God dichtbij. Het werd werkelijkheid voor ons.

En de psalmen gingen opnieuw voor ons leven. God vaart voor het oog, met gejuich omhoog. We zagen het voor onze ogen gebeuren. De intocht van Jezus in het hemels Jeruzalem. En we prezen God. En we waren voortdurend bij elkaar in de tempel. En in de bovenzaal, waar we iedere keer samenkwamen om te bidden en de Heilige Geest te verwachten.²¹

Verdriet, teleurstelling? Nee. Toen niet. We hebben het in latere jaren wel eens moeilijk gehad. De opdracht van de Heer Jezus om te preken en getuigen van Hem te zijn viel ons soms zwaar. Het ging niet altijd van zelf. We stuitten op muren van onwil, op harde harten. En er was veel tegenstand en vijandschap. Ook bij de broeders van ons eigen volk.

Maar we wisten het: De Heer Jezus gaat mee. Liever, Hij gaat voorop met zijn Woord en Geest. Hij hielp bij het bekend maken van het goede nieuws, zegt Marcus terecht in het laatste vers van zijn boek. Hij liet door begeleidende tekenen zien, dat zijn Woord echt waar is.

De Heer werkte mee vanuit de hemel. Dan zie ik weer die zegenende handen voor me. Waar het Woord kwam en waar nieuwe deuren opengingen, daar liet Hij tekenen volgen.

Niet om te laten zien hoe goed wij geloofden. Maar tekenen die de kracht en waarheid van zijn Woord onderstreepten. Jezus liet zien hoe helend en genezend zijn evangelie is. Net als toen Hij nog met ons in het Joodse land rondliep en het evangelie van het Koninkrijk preekte. Zo ging Hij verder. En zijn kracht werd nog veel duidelijker zichtbaar dan toen. Een machtige Heer is Hij.

- Indrukwekkend verhaal. Hebt u nog een boodschap voor ons?

Ja, dit wil ik in elk geval nog een keer zeggen en u op het hart binden. Het is echt waar wat er gebeurd is met Jezus. Jezus is opgestaan. Hij is naar de hemel gegaan en gaan zitten aan Vaders rechterhand. En Hij zal terug komen. Echt waar. Het komt voor u op geloof aan. Geloof in deze Heer.

Was dit mijn verhaal? Was dit het verhaal van ons als apostelen van Jezus Christus?

Ja. Dit moeten wij vertellen. Het is het evangelie van Jezus Christus. Dit is het Woord van God.

Hier wil ik de vertelling stoppen. Ik weet het: Er is nog veel meer dat Jezus gedaan heeft. Je kunt er eindeloos over vertellen. Lees maar verder in de boeken.

- Een klein vraagje nog, Filippus. Mag dat?

Goed.

- Waar bent u heen gegaan om het evangelie van Jezus te prediken? Van Paulus kunnen we het spoor heel goed volgen tot in Rome. Van Petrus weten we onder andere dat hij in Babylon is geweest.²² En ook van Johannes weten we wel wat. Efeze, Patmos. Maar waar hebt u gepreekt?

²¹ Handelingen 1:14.

²² 1 Petrus 5:13.

Overall, in heel de wereld hebben wij het evangelie verkondigd. Waar ik geweest ben is niet belangrijk voor u. Ik weet het zelf. En de Heer weet het. Want het gaat niet om mij en mijn reizen. Het gaat alleen om het evangelie van onze levende Heer. Dat moet de hele wereld over. Ik ben blij dat ik daarvan ook iets aan u mocht vertellen op deze Hemelvaartsdag.

Daarom is het Woord nu aan u. Wat zegt u hierop?

- *Heer Jezus, op uw Woord zeggen wij: Amen!*

Laten we maar gaan zingen.